«Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώ ς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημώ ν εθυσιάσθη υπέρ ημώ ν, ο Χριστός• ώ στε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας» (Α΄ Κορινθίους, ε:7,8).

Εδώ και ένα μήνα περίπου, η χώ ρα μας όπως και οι περισσότερες χώ ρες του κόσμου, βιώ νουν πρωτόγνωρες καταστάσεις, λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού και των μέτρων αντιμετώ πισής της. Μεταξύ αυτώ ν των επιστημονικώ ς ορθώ ν μέτρων είναι και το κλείσιμο των χώ ρων λατρείας, όλων των χριστιανικώ ν δογμάτων και άλλων θρησκειώ ν. Έτσι στα περισσότερα χριστιανικά κράτη, η εορτή του Πάσχα εορτάστηκε ή θα εορταστεί, χωρίς την παρουσία των πιστώ ν στους χώ ρους λατρείας.

Αυτό που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα, άσχετα με τον τρόπο εορτασμού του Πάσχα, είναι ότι το γεγονός που εορτάζεται, δηλαδή η ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χριστού, είναι ένα γεγονός που έλαβε χώ ρα πριν περίπου δύο χιλιάδες χρόνια, απόδειξη του οποίου είναι οι ενέργειες καθαρισμού και απελευθέρωσης, του αναστημένου Ιησού Χριστού, στη ζωή όλων όσων Τον έχουν πιστέψει και επικαλεστεί, από τότε μέχρι και σήμερα.

Σίγουρα είναι πολύ άσχημα τα γεγονότα που συμβαίνουν, δηλαδή να πεθαίνουν συνάνθρωποί μας από τον ιό, να κλείνουν επιχειρήσεις, σχολεία, καταστήματα, πολλοί άνθρωποι να χάνουν τη δουλειά τους και να παραμένουμε πολλές ώ ρες κλεισμένοι στα σπίτια μας. Όμως πιστεύουμε ότι είναι ευκαιρία, αυτό τον επί πλέον ελεύθερο χρόνο που οι περισσότεροι έχουμε, αντί να τον σπαταλήσουμε σε ανούσια τηλεοπτικά και διαδικτυακά θεάματα και ακούσματα, να τον αξιοποιήσουμε στο να γνωρίσουμε καλύτερα τον Ιησού Χριστό και τη δύναμη της ανάστασής Του, ώ στε να εορτάζουμε ουσιαστικά και όχι τυπικά την εορτή του Πάσχα. Κινούμενοι προς αυτή τη κατεύθυνση, θα αναφερθούμε, όπως κάνουμε συνήθως τέτοιες μέρες κάθε χρόνο, στην εορτή του Πάσχα, από τότε που καθιερώ θηκε μέχρι σήμερα.

Όσο αφορά την λέξη Πάσχα, στην Αγία Γραφή αναφέρεται πρώ τη φορά στο βιβλίο της Εξόδου και η βιβλική της ερμηνεία είναι προσπέρασμα. Για την κατανόηση του όρου αναφέρουμε περιληπτικά τα σχετικά γεγονότα:

Ο Θεός είχε αποστείλει τον Μωυσή να βγάλει τον λαό Ισραήλ από την γη της Αιγύπτου. Ο βασιλιάς της Αιγύπτου(Φαραώ) δεν ήθελε να αφήσει τον λαό να φύγει, παρ' όλες τις θεομηνίες που ο Θεός επέφερε στο λαό της Αιγύπτου.Έτσι, ο Κύριος κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρώ ν τον αδερφό του να αναγγείλουν στο λαό Ισραήλ την τελική θεομηνία. Στις 10 του μήνα που διένυαν να διαλέξει κάθε οικογένεια του Ισραήλ ένα υγιές αρσενικό αρνί ή κατσίκι ενός έτους και στις 14 του ίδιου μήνα να το σφάξουν προς το βράδυ και από το αίμα του να βάψουν τους δυο παραστάτες και το ανώ φλι της εξώ πορτας των σπιτιώ ν τους. Το αρνί, βάσει της εντολής του Κυρίου, έπρεπε να ψηθεί και να φαγωθεί με άζυμο ψωμί και με πικρά χόρτα. Ο λόγος που έπρεπε να γίνει αυτό το βάψιμο με αίμα, ήταν ότι ο Κύριος για να κάμψει την αντίσταση του Φαραώ , αποφάσισε να εξολοθρεύσει κάθε πρωτότοκο άνθρωπο και πρωτότοκο ζώ ο στην Αίγυπτο και μόνο όσοι είχαν βάψει με το αίμα του αρνιού, τους δυο παραστάτες και το ανώ φλι της πόρτας τους, θα ήταν γι' αυτούς σημάδι ώ στε ο άγγελος να προσπερνούσε το σπίτι τους και να μην θανάτωνε κανένα πρωτότοκο. Έτσι και έγινε, κάθε πρωτότοκο αρσενικό ανθρώ που και ζώ ου στην Αίγυπτο πέθανε και ο Φαραώ παρακάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρώ ν να πάρουν το λαό και να φύγουν. Ο λαός έφυγε, στη συνέχεια ο Φαραώ τους καταδίωξε, αλλά ο Κύριος με δυναμική ενέργεια στην Ερυθρά Θάλασσα, θανάτωσε τους Αιγυπτίους που κατεδίωκαν και ελευθέρωσε οριστικά τον λαό Ισραήλ από αυτούς.

Συνεπώ ς το Εβραϊκό Πάσχα είναι μια εορτή που ο Θεός καθιέρωσε να εορτάζει ο λαός Ισραήλ, σε ανάμνηση της προσπέρασης του αγγέλου από τα σπίτια των Ισραηλιτώ ν όπου υπήρχε το αίμα στην εξώ πορτα, ενώ αντίθετα έμπαινε στα σπίτια των Αιγυπτίων που δεν είχαν αίμα στις εξώ πορτες και θανάτωνε τα πρωτότοκα αρσενικά, ανθρώ πων και ζώ ων. Επί πλέον η ανάμνηση αυτού του γεγονότος ταυτιζότανε με την απελευθέρωση του λαού Ισραήλ από τη δουλεία στην Αίγυπτο (Εξοδος, ιβ',ιγ'και ιδ' κεφάλαια).

Όσο αφορά το χριστιανικό Πάσχα αναφέρουμε τα εξής: Το θέλημα του Θεού είναι 'να σωθώ σι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας'(Α' Τιμόθεον, β' : 4). Όμως ο Θεός σαν παντογνώ στης που είναι, γνώ ριζε από την αρχή της δημιουργίας για τη πτώ ση και τον επακόλουθο με αυτή ηθικό ξεπεσμό του ανθρώ που, γι' αυτό είχε σχεδιάσει τη θυσία του Υιού Του Ιησού Χριστού, σαν τον μοναδικό τρόπο ουσιαστικής απελευθέρωσης και σωτηρίας για όλους τους ανθρώ πους, ανεξάρτητα φυλής και έθνους. Αυτό διότι για να

ικανοποιηθούν η αγάπη και η δικαιοσύνη που χαρακτηρίζουν τη φύση και το θέλημα του Πατέρα Θεού, απαιτείτο αντίστοιχα, από τη μια η τιμωρία όλων των ανθρώ πων, μιας και όλοι αμάρτησαν και από την άλλη η συγχώ ρηση κατά χάρη όλων των αμαρτωλώ ν. Αυτές οι εξ ορισμού ασύμβατες κατευθύνσεις του θελήματος το Θεού, απέκτησαν μοναδική χρυσή τομή που είναι η θυσία του αναμάρτητου Κύριου Ιησού Χριστού, ως αμνού άμωμου και ασπίλου, μέσω της οποίας δόθηκε η δυνατότητα της κατά χάρη συγχώ ρεσης, όλων των αμαρτωλώ ν που μετανοούν και πιστεύουν σ' Αυτόν. Ο Ιησούς Χριστός ικανοποίησε ταυτόχρονα τη δικαιοσύνη και την αγάπη του Πατέρα Θεού, προσφέροντας τον εαυτό Του θυσία πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πληρώ νοντας έτσι σαν αναμάρτητος, για τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων. Διαβάζουμε σχετικά εδάφια της Αγίας Γραφής:

«...Αυτός τωόντι τας ασθενείας ημώ ν εβάστασε και τας θλίψεις ημώ ν επεφορτίσθη• ημείς δε ενομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον υπό Θεού και τεταλαιπωρημένον. Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημώ ν, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημώ ν• η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημώ ν, ήτο επ' αυτόν• και διά των πληγώ ν αυτού ημείς ιάθημεν. Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα• εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού• και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημώ ν δια των πληγώ ν αυτού ημείς ιάθημεν ...» (Ησαΐας, νγ΄:4-7),

«διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημώ ν αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού. » (Β΄ Κορινθίους, ε΄:21),

«... εξεύροντες ότι δεν ελυτρώ θητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμώ ν δια φθαρτώ ν, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά δια του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώ μου και ασπίλου» (Α΄ Πέτρου, α΄:18-19).

Δηλαδή ο Πατέρας Θεός προσέφερε τον Υιό του 'ως αρνίον επί σφαγήν', ώ στε όποιος πιστέψει σε Αυτόν να σωθεί. Όπως το αίμα του αρνιού στην εξώ πορτα του σπιτιού ήταν απαραίτητο για να μη έμπαινε σ' αυτό η οργή του Θεού, έτσι είναι απαραίτητο το αίμα του Χριστού να καθαρίζει την καρδιά του πιστού ανθρώ που από κάθε αμαρτία, ώ στε αυτός να παραμένει συμφιλιωμένος με το Θεό και να ζει ελεύθερος.

Ολοκληρώ νοντας λέμε ότι η εορτή του Πάσχα αποκτά ουσιαστικό νόημα, όταν μπορούμε με παρρησία να ομολογήσουμε ότι: 'το πάσχα ημώ ν εθυσιάσθη υπέρ ημώ ν, ο Χριστός'.

Αν δεν συμβαίνει αυτό ή αν ομολογούμε μεν, αλλά εορτάζουμε δε με

‘ζύμη παλαιά’ ή με ‘ζύμη κακίας και πονηρίας’, οι δύσκολες μέρες που περνάμε λόγω της πανδημίας, να μας δώ σουν το έναυσμα, να συλλογιστούμε και να αξιολογήσουμε σωστά την πνευματική μας κατάσταση, να επανακαθορίσουμε τους στόχους μας, ώ στε να ευθυγραμμίσουμε την πορεία μας με το θέλημα του Θεού. Αμήν!